

ප්‍රාණපරිත්‍යාගි නිදොස් බිලිඳුන්ගේ

මංගල්‍යය

පළමුවන දේව ප්‍රකාශනය

1 ජොහන් 1:5 – 2:2

ගුද්ධ වූ ජොහන් තුමන් විසින් ලියන ලද පළමුවන හසුනෙන් උසුටා ගත් කොටසකි.

ජේසුස් වහන්සේගේ ලේ සියලු පව්වලින් අප පවිත්‍ර කරන්නේ ය.

උන් වහන්සේගෙන් අප ඇසූ, ඔබට දන්වන පණිවුඩය මෙය වේ: දෙවියන් වහන්සේ ආලෝකය ය, උන් වහන්සේ තුළ කිසි ම අන්ධකාරයක් නැත. එබැවින්, උන් වහන්සේ සමග අපි සහභාගිකම පවත්වන්නෙමු යි කියමින් අපි අන්ධකාරයෙහි හැසිරෙමු නම් අප කියන්නේ බොරුවකි. අප පිලිපදින්නේ සත්‍යය නොවේ. එහෙත් උන් වහන්සේ ආලෝකයෙහි සිටින සේ ම අපින් ආලෝකයෙහි හැසිරෙමු නම්, එකිනෙකා සමග සහභාගිකම අපට ඇත. එවිට උන් වහන්සේගේ සුත්‍රයාණන් වන ජේසුස් වහන්සේගේ ලේ සියලු පව්වලින් අප පවිත්‍ර කරන්නේ ය. අපට පාපයක් නැතැ යි කියමු නම්, අපි අප ම රවටාගනිමු. සත්‍යය ද අප තුළ නැත. එහෙත් අපි පාපෝච්චාරණය කරමු නම්, විශ්වාසවන්ත වූ ද, ධර්මිෂ්ඨ වූ ද, දෙවියන් වහන්සේ සියලු පාප වලින් ද අදම්වූකම්වලින් ද අප පවිත්‍ර කරන සේක. අපි පව් කර නැතැයි කියමු නම්, අපි උන් වහන්සේ බොරු කාරයෙකු කරමු. උන් වහන්සේගේ වචනය ද අප තුළ නොපවතියි.

මාගේ ප්‍රිය දරුවෙනි, මේ කාරණා මා ඔබට ලියා එවන්නේ ඔබ පව් නොකරණ පිණිස ය. එහෙත් යමෙකු පව් කළොත්, ධර්මිෂ්ඨ වූ ජේසුස් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේ නම් මැදහත්කාරයාණන් කෙනෙක් අප වෙනුවෙන් පියාණන් වහන්සේ වෙත සිටින සේක. අපේ පාපයෙන් මිදීමේ බලය උන් වහන්සේ ය: එය අපේ පව් උදෙසා පමණක් නොව සකල ලෝකයාගේ ද පව් උදෙසා ය.

දේව වචනය මෙසේ ය.

පිලිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 124: 2-8

පිලිතුර : අපේ සතුරාගෙන් අප මිද සම්ඳාණන්ට ප්‍රශංසා වේවා!

ගීය : අපට විරුද්ධ ව සතුරන් නැගිට ආ කල,
අපේ පැත්තට සම්ඳාණෝ නොසිටි සේක් නම්,
ඔවුන්ගේ උදහස අපට විරුද්ධ ව ඇවුළු කල,
අප පණසිටිත් ගිල ගන්න ට ඔවුන් ට ඉඩ තිබිණි.

එවිට ජලයෙන් අප වැසී යන්නට ඉඩ තිබිණි.
දිය දහරින් අප යට කොට ගසාගෙන යන්නට ඉඩ තිබිණි.
සැඩ ජල කඳ අප යට කොට ගසාගෙන යන්නට ඉඩ තිබිණි.

අපේ සතුරන්ට අප ගොදුරු වීමට ඉඩ නොදුන්
සම්ඳාණන්ට ප්‍රශංසා වේ වා!
උගුල බිඳී ගියේ ය. අපි ගැලවුණෙමු.
අපේ පිහිටට ඇත්තේ, අහසත් පොළොවත්
මැවූ සම්ඳුන්ගේ නාමය ය.

සුපුවත් ජය නඳ

ආලේඳයා! ආලේඳයා!
දෙවිඳුනි, අපි ඔබ පසසමු.
ඔබ අපේ සම්ඳාණන් බව අපි පිලිගනිමු.
සම්ඳුනි, ප්‍රාණපරිත්‍යාගිවරයන්ගේ
උදාර සේනාව ඔබ පසසන්නේ ය.
ආලේඳයා!

සුවිශේෂය

මතෙව් 2: 13-18

සුවිශේෂක මතෙව් තුමාගේ ශුද්ධ වූ සුවිශේෂයෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

හෙරෝද් රජ බෙන්ලෙහෙම හා ඒ අවට
සියලු පිරිමි දරුවන් මරා දැමීමට අණ දුනි.

ශාස්ත්‍රවන්තයන් ගිය පසු සම්ඥාණන් වහන්සේගේ දූතයෙක් සිහිනයකින් පෝසෙප්ට දර්ශනය වී, ඔහු අමතා, “නැගිට ලදරුවා ද උන් වහන්සේගේ මැණියන් ද රුගෙන මිසරයට ගොස් මා දන්වන තුරු එහි නවතින්න. මන්ද, හෙරෝද් රජ ලදරුවා මරාදැමීමට සොයති”යි කී ය. ඔහු රාත්‍රියෙහි නැගිට ලදරුවාද උන් වහන්සේගේ මැණියන් ද රුගෙන මිසරයට ගොස් හෙරෝද්ගේ මරණය දක්වා එහි සිටියේ ය. මෙසේ වූයේ, “මිසරයෙන් මාගේ පුත්‍රයා කැඳවා ගනිමි”යි කියා සම්ඥාණන් වහන්සේ විසින් දිවැසිවරයා කරණකොටගෙන කියන ලද කිම ඉටුවන පිණිසය. එකල හෙරෝද් තෙමේ ශාස්ත්‍රවන්තයන් විසින් තමා රවටනු ලැබූ බව දැක, අතිශයින් උදහස් විය. එවිට ඔහු ශාස්ත්‍රවන්තයන්ගෙන් විමසා, හරියාකාර දැනගත් කාලය අනුව, දැවුරුදු වයස් වූ ද, ඊට බාල වූ ද, බෙන්ලෙහෙම හා ඒ අවට මුළු පෙදෙසෙහි සිටි සියලු පිරිමි දරුවන් මරාදැමීමට අණ කෙළේ ය. එකල දිවැසිවර පෙරමියා විසින් කියන ලද මේ කිම ඉටු විය: “හැඩිමේ ද දැඩි වැලපිමේ ද හඬක් රාමාහි ඇසිණි. රාකෙල් ඇගේ දරුවන් ගැන අඬමින්, ඔවුන් නැති නිසා අස්වැසිලිලක් ලැබීමට අකමැති වූවා ය.”

සම්ඥාණන් වහන්සේගේ සුභාරංචිය මෙසේ ය.